

BABAMA MEKTUBUM...

Hocaların Hocası, Duayen,
 Erdemin anlamını öğrendiğim insan,
 Hayatta bilmenin, öğrenmenin, öğretmenin her şeyden üstün olduğunu öğrendiğim insan,
 Özün ve sözün bir olması zorunluluğunu öğrendiğim insan,
 Kendini geliştirmenin, boşa vakit harcamamanın gereğini öğrendiğim insan,
 Hata yapılabilir olduğunu; ama asıl önemli olanın hatayı görüp düzeltmek olduğunu öğrendiğim insan,
 Hayattaki en önemli değerın insanın önce kendisine, sonra ailesine, sonra ülkesine ve insanlığa yararlı olması gereğini öğrendiğim insan,
 Yaptığım her şeyin hakkını verebileceksem başlamam gerektiğini öğrendiğim insan,
 Önce ilim, sonra kendine saygı, sonra insanlara saygı prensibini öğrendiğim insan,
 Sanatı, ister müzik, ister resim, ister edebiyat, hayatımın önemli bir parçası yapmayı öğrendiğim insan,
 “Zevkler ve renkler tartışılmaz,” derdin “Ama zevksizlikler tartışılır...”
 Her zaman önüme kapmanın, kaptırmamanın önemini öğrendiğim insan,
 Seninle her konuşmamızın ufkumu genişlettiği ve bunun hayatımın sonuna kadar böyle olacağını zannettiğim insan!
 Neredesin şimdi!
 Sana, sadece ben değil, hepimizin, hayatına dokunduğun herkesin ihtiyacı var.
 Göster! Öğret! Anlat! Paylaş!
 Bana demiştin ki “Özlen, sen de çok iyi bir hoca olacaksın, çünkü hem insanları seviyorsun, hem de vermeyi.”
 Ben de senin yolunda, senin yuvanda sözünü tutacağım... Ablamla birlikte bayrağını taşımaya devam edeceğiz.
 Nurlar içinde yat;
 Heybetinle...

Yrd. Doç. Dr. F. Özlen HİÇ BİROL